

Arkeologisk undersökning inom

NYNÄS 14:12

i anslutning till gårdstomt RAÄ 273 i Vika
socken, Falu kommun, Dalarna

Arkeologisk rapport 2013:14

Joakim Wehlin

Arkeologisk undersökning inom

NYNÄS 14:12

i anslutning till gårdstomt RAÄ 273 i Vika
socken, Falu kommun, Dalarna

Joakim Wehlin

Dalarnas museum
Arkeologisk rapport 2013:14

Renritning: Joakim Wehlin

Form: Eva Carlsson

Framsida: Undersökningsområdet med terrasskanten i förgrunden. På bilden ses arkeolog Joakim Wehlin. Foto från SO Eva Carlsson.

Rapporten kan beställas från Dalarnas museum, Box 22, 791 21 FALUN
tfn 023-76 55 00, fax 023-283 58, e-post info@dalarnasmuseum.se

© Lantmäteriet i2012/1270

© Dalarnas museum 2013

Tryck: Dalarnas museum, Falun, 2013

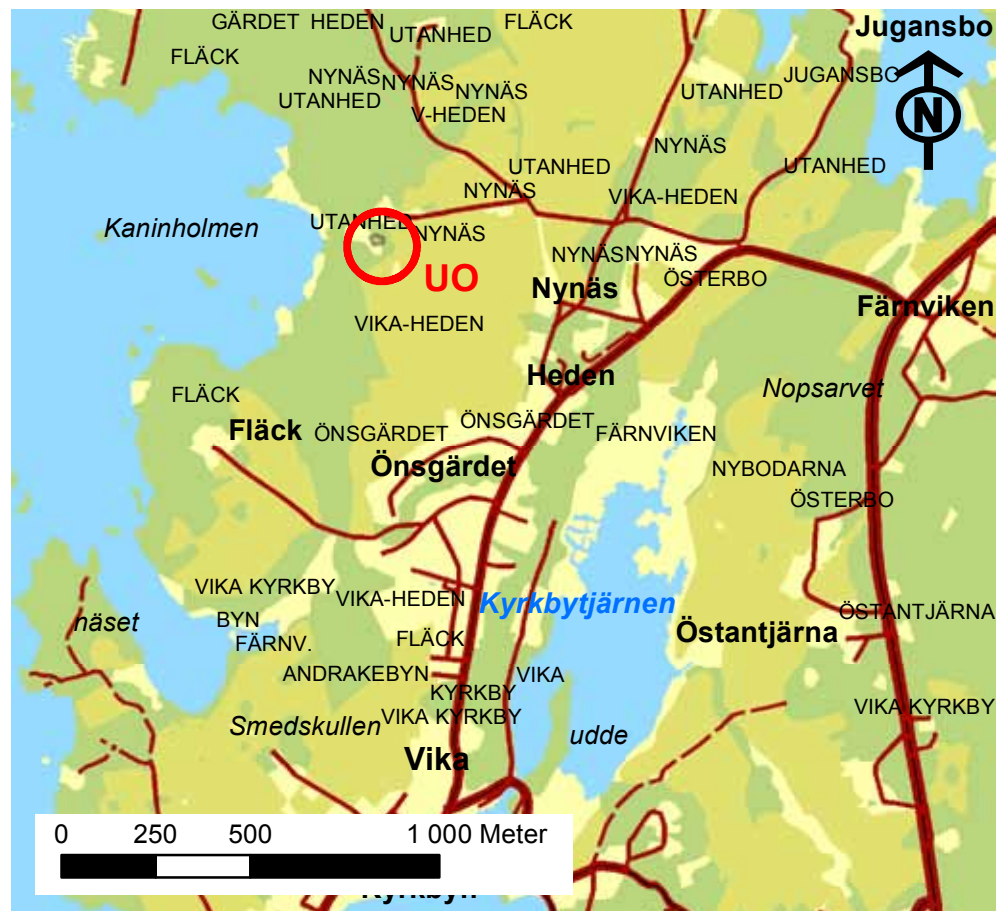
ISSN 1400-8815

Innehåll

Inledning	5
Syfte.....	6
Metod.....	6
Kunskapsläge.....	6
Undersökning.....	9
Resultat	13
Datering.....	14
Tolkning och måluppfyllelse.....	14
Sammanfattning	15
Referenser.....	15
Arkiv	16
Tekniska och administrativa uppgifter	16
Figurförteckning.....	17

Inledning

En villa ska byggas på fastigheten Nynäs 14:12 (figur 1). När länsstyrelsen besiktade markarbetet den 2 maj 2013 framkom mörkfärgningar och anläggningar som tolkades som möjliga stolphål. Lokalen ligger endast femtiotalet meter från fornlämning 273:1 som är en gårdstomt belagd historiskt till minst 1500-tal. Aktuellt område för exploatering ligger på åkermark som finns redovisad på storskifteskartan från 1835. Länsstyrelsen beslutade därför om särskild arkeologisk undersökning, dnr 431-3420-2013. Undersökningen genomfördes av arkeologer vid Dalarnas museum den 7–8 maj 2013. Sammanlagt banades en yta om 483 m² av med grävmaskin och 21 anläggningar dokumenterades.

Figur 1. Utdrag ur fastighetskartan med undersökningsområdet (UO) markerat med en röd cirkel. Skala 1:20 000.

Syfte

Den särskilda undersökningens syfte var att datera och utröna fornlämningens omfattning och art. Resultatet skall utgöra fullgott underlag för Länsstyrelsens tillståndsprövning och för arbetsföretagets fortsatta planering. Målgrupp för undersökningen var i första hand Länsstyrelsen och arbetsföretagaren.

Metod

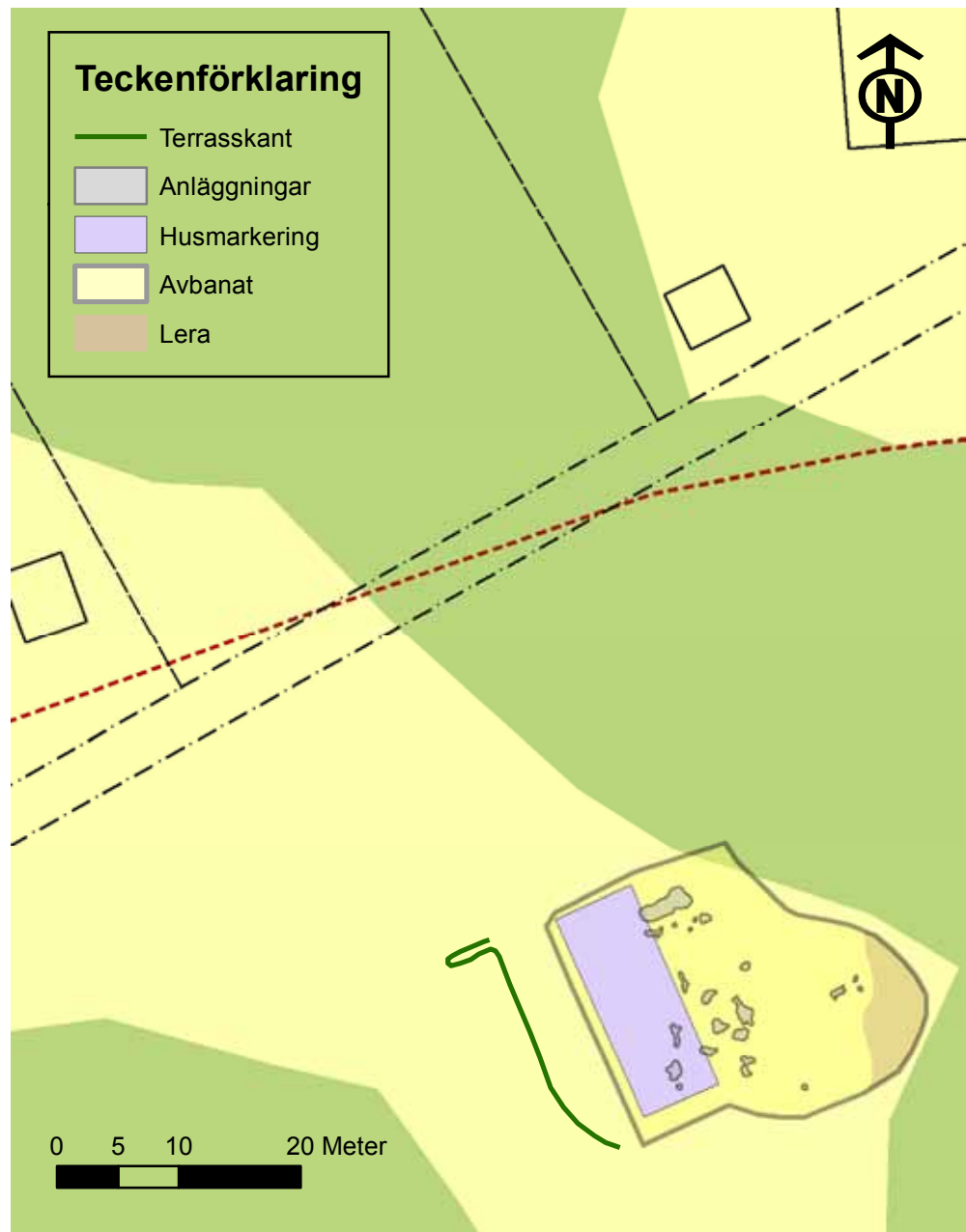
Matjorden grävdes skiktvis bort ned till naturlig mark och de bevarade anläggningarna, detta gjordes med hjälp av grävmaskin utrustad med planeringskopa. Området finrensades sedan för hand, anläggningarna markerades och nummerades. En planritning upprättades och definierades genom kända punkter i terrängen, stakkäppar, ägo gränser och vägar (figur 2). Anläggningarna ritades i plan, beskrevs och fotograferades. Ett urval av anläggningarna undersöktes och dokumenterades i profil. Ett antal kolprover togs för ved-arts- och ¹⁴C-analys.

Kunskapsläge

Vika socken är rik på förhistoriska lämningar, från stenålder och framåt. De äldsta fynden från socknen är från stenålder och har hittats spridda på ett tiotal platser (Sandberg 1990). Det handlar framförallt om stenyxor och pilspetsar. Föremålen anvisar troligen tidiga boplatser och/eller gravar. Ett par hundra meter söder om den nu aktuella fastigheten har t.ex. en pilspets i vit skiffer påträffats (RAÄ 67:1, DM 7960). Uppgiftslämnaren Ragnar Runfors uppger att det på fyndplatsen fanns sot och kol.

På Fornäs udde, som fågelvägen ligger ca 3 km nordväst om Vika Kyrkby, finns för Dalarna unika rösen och stensättningar, vilka av karaktären att döma kan vara från bronsålder eller äldre järnålder (RAÄ 54:1–4, 55:1 och 56:1–3). Det är dock inte förrän under yngre järnålder som vi närmare kan ana var bebyggelsen legat under förhistorisk tid. Utifrån tidigare undersökningar vet vi att det finns ett rumsligt nära samband mellan gravhögar, slaggförekomster och själva boplatser (ex. Sandberg 1990; Carlsson & Hägerman 2012; Lögdqvist 2012, 2013). Trots att man hittat få föremål/fyndplatser från järnålder i Vikaområdet kan man därför med hjälp av befintliga fornlämningar, som gravar och slaggförekomster, trots allt identifiera möjliga boplatsområden under yngre järnåldern. Hundratalet meter rakt söderut räknat från det aktuella exploateringsområdet finns exempelvis en möjlig järnframställningsplats, RAÄ 291:1. Denna består av en svårbestämd slaggförekomst, möjligen lågteknisk slagg och kan av den anledningen sannolikt dateras till förhistorisk tid. Det relativt stora antalet lämningar i Vikaområdet tyder på en förhållandevis fast etablerad bygd under yngre järnåldern. Det är därtill troligt att en viss bortodling av fornlämningar förekommit.

”Wika sochn” omnämns första gången år 1357. Den första kyrkobyggnaden i Vika uppfördes sannolikt på 1200-talet och var förmodligen byggd i trä. Den kan senare ha ersatts av en stenkyrka innan den nuvarande kyrkan uppfördes på 1400-talet. Byn som sockencentrum anses tillhöra Dalarnas äldsta och är utpekad av Riksantikvarieämbetet som riksintresse för kulturmiljövården (Carlsson & Hägerman 2012).

Figur 2. Utdrag ur fastighetskartan med utstakad plats för huskroppen, avbanat område samt dokumenterade anläggningar. Skala 1:600.

Nynäs och Utanhed tycks ha brukats tidigt i historisk tid och strax NÖ om aktuellt område för exploatering finns en gårdstomt upptagen i fornminnesregistret, RAÄ 273:1. Gårdstomten täcker ett område om 60–70 m och består idag av nybygge. I den SÖ delen, dvs i området närmast aktuell exploatering finns en husgrund. Gården har varit bergmansfrälse och finns belagd från år 1539. Egendomen karterades 1726 (LMV U58-44:1) och i samband med storskift 1835 (20-VIK-113) och laga skiftet 1913 (20-VIK-260). På laga skifteskartan finns bara ett hus utmärkt. Detta ligger på platsen för nyss nämnda husgrund. Den geometriska kartan från 1726 visar ett stort område inägomark med täkter, dvs där har bedrivits lindbruk och stora delar har förmodligen brukats som äng (figur 3). En mindre del i väster var särhågnad, den kallades troligen Lövet. Kartan har stora vinkelfel, men det aktuella undersökningsområdet

Figur 3. Den geometriska karta från år 1726 (LMV U58-44:1) har rektifierats mot fastighetskartan. Aktuellt område för exploatering är markerat med grönt. Skala 1:5000.

ligger troligen inom Lövet. På såväl storskiftes- som laga skifteskartan är åkerbegränsningarna karterade. Det aktuella området överestämmer i det närmaste med nordvästra delen av en av åkrarna vid storskiftet (figur 4). Den och två andra åkrar i väster var särhågnade. Området kan mycket väl motsvara Lövet år 1726. I åkern västra del fanns vid storskiftet ett flertal stenar/rösen markerade. NV om denna åker fanns ytterligare en åker och ett mindre område med oduglig mark däremellan. Sannolikt motsvarar den odugliga marken den terrasskant som fortfarande är synlig i landskapet idag (se bild på försättsblad). Terrasskanten utgörs av upplagda stenar och var ca 3 m bred. Höjdskillnaden mellan undersökningsområdet och området nedanför, väster därom, var drygt 1 m.

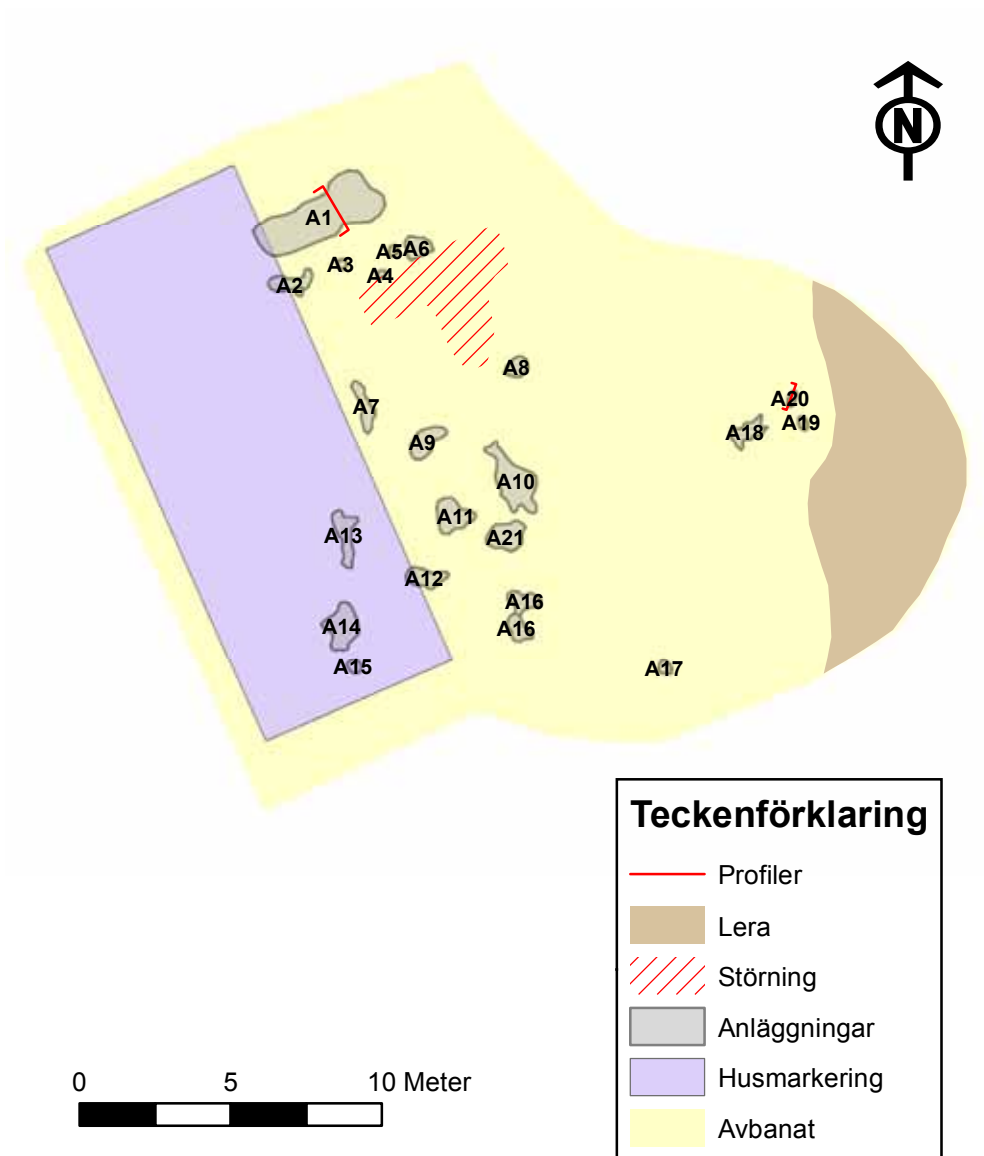
Figur 4. Storskifteskartan från år 1835 (LMV 20-VIK-113) har rektifierats mot fastighetskartan. Aktuellt område för exploatering är markerat i gult och terrasskanten i grönt. Skala 1:1000.

Undersökning

Inför uppförandet av ett bostads-/fritidshus med tillhörande infart och gårdsplan schaktades ett område på 483 m². Inom det avbanade området kunde ett tjugotal mörkfärgningar konstateras varav några avskrevs som rester efter träd och stubbar (figur 5). De av länsstyrelsen vid besiktningen uppmärksammade mörkfärgningarna har fått beteckningarna A1–A6, där de möjliga stolphålen är A3 och A5.

A1 Nedgrävning

Anläggningen var oval till rektangulär i plan, utbredning 4x2 m (Ö-V) och 0,35 m djup. I N–S genomskärning hade anläggningen en skålformad botten (figur 6). I anläggningen kunde två lager urskiljas. Överst fanns ett 0,25 m tjockt matjordslager med inslag av sand, kol, slagg och en hästkosöm. Under

Figur 5. Undersökningsområdet med anläggningar och markering för tänkt byggnad. Skala 1:250.

detta lager fanns ett sandlager, 0,1 m tjockt, med skärvig sten. Anläggningens V del undersöktes till fullo. Ett kolprov togs för vedarts- och ¹⁴C-analys.

A2 Mörkfärgning

Anläggningen var oregelbunden i plan, utbredning ca 1,4x0,6 m. Färgningen var skiftande och mycket kolhaltig i västra samt södra delen. I övrigt sandblandad mylla.

A3 Mörkfärgning

Anläggningen var rund i plan, 0,35 m i diameter och 0,18 m djup. I Ö-V genomskärning hade anläggningen en skålformad botten. Ett konstaterat lager av matjord med inslag av sand. Fynd av tegel. Anläggningens N del undersöktes till fullo.

A4 Mörkfärgning

Anläggningen var kapad av recent störning i S och var närmast rund till oval i plan 0,3x0,2 m i diameter. Skiftande färgning, orange med kolinslag (bränt?).

Figur 6. Östra delen av A1 med profil. Foto från VSV Joakim Wehlin.

A5–A6 Mörkfärgning (stenvtryck)

Anläggningen syntes i plan som två separata anläggningar men vid utgrävningen av dessa gick de ihop och blev en. Anläggningen var närmast oval 1,4x0,8 m (Ö-V) och 0,3 m djup, större djup i den V delen. Dess riktiga utbredning gick inte att avgöra då den var kapad av en recent störning i SÖ. Anläggningen kantades i NÖ av större stenar. I övrigt konstaterades ett lager med sandblandad matjord fylld med skärvig sten varav de flesta mindre än 0,1 m i diameter. Anläggningens N del undersöktes till fullo.

A7 Rotrest?

Anläggningen var avlång i plan, utbredning 1,8x0,3 m (NNV-SSÖ) och 0,3 m djup. I Ö-V genomskärning hade anläggningen en spetsig botten. Ett lager med kol- och sotrik sand kunde konstateras och närmast omgivande fanns beige/gul sand med mycket småsten. Anläggningens N del undersöktes till fullo.

A8 Mörkfärgning

Anläggningen var rund till oval i plan, utbredning 0,8–0,6 m (NÖ-SV). Färgningen utgjordes av mörkbrun mylla/matjord med inslag av tegel och kol.

A9 Bränd stubbe (utgård)

A10 Nedgrävning

Anläggningen var oregelbunden i plan, avlång, 2,7x1,2 m (NNV-SSÖ) och 0,25 m djup. I ÖNÖ-VSV genomskärning hade anläggningen en relativt plan botten. Anläggningen innehöll brun mullhaltig sand med mycket skärvig sten varav mestadels tunna flak. I den V delen fanns något träkol. I övrigt påträffades tegel i fyllningen, sannolikt taktegel. Anläggningens S del undersöktes till fullo.

A11 Nedgrävning/mörkfärgning (bl. a. stenvtryck)

Anläggningen, som hade en utbredning på 1,1x0,9 m, bestod av tre delar. I N en sten 0,5x0,5x0,25 m stor med relativ plan ovansida. Stenen var skör i kan-

terna vilket antingen beror på materialet eller att den varit utsatt för eld. Stenen låg i naturlig orörd sand.

I den Ö delen fanns en nedgrävning (borttagen sten) med en utbredning på 0,8x0,5 m och ett djup på 0,2 m med spetsig botten. Söder om denna fanns en samling med 0,1–0,2 m stora stenar och ytterligare något söder om dessa togs en större sten upp vid schaktningen. I anslutning till denna påträffades flera skärviga stenar. I anläggningens V del var jorden sandig och brunspräcklig med inslag av kol. Anläggningens V del undersöktes delvis.

Figur 7. A16 i plan. Kolprovet taget i den vänstra delen. Foto Joakim Wehlin.

A12 Mörkfärgning

Anläggningen var oregelbunden i plan, avlång, 1,15x0,5 m (ÖNÖ-VSV). Färgningen bestod av mörkbrun mylla med inslag av kol.

A13 Mörkfärgning (bränt träd)

Anläggningen var avlång i plan 2x0,4 m (NNV-SSO) och 0,8 m djup. I ÖNÖ-VSV genomskärning hade anläggningen en skålformad botten. Fyllningen bestod av ett gråbrunt kol och sotigt lager som var jämförelsevis stenfritt i kontrast till omgivande mark. Under detta lager fanns flera stenar 0,2-0,3 m stora, vilka också fanns i moränen under anläggningen. Anläggningens S del undersöktes till fullo.

A14 Mörkfärgning

Anläggningen var oregelbunden i plan med en utbredning av 1,6x1,2 m. Färgningen bestod av mörkbrun mylla med inslag av sand och kol.

A15 Nedgrävning

Anläggningen var nästintill rund i plan 0,5 m i diameter och 0,16 m djup. I ÖNÖ-VSV genomskärning hade anläggningen en plan botten med sneda sidor. Fyllningen bestod av brun/grå mullrik sand med enstaka kol- och tegelbitar. Anläggningens S del undersöktes till fullo.

A16 Nedgrävning

Anläggningen som egentligen utgjorde två, ett stenavtryck i SV och en färgning i NÖ, var oregelbunden i plan med en utbredning av 1,6x1 m (figur 7). I NNÖ-SSV genomskärning hade anläggningen plan botten i NO och skålad botten i SV. Den NÖ-delen, den äldre, ca 0,45 m bred i profilen, bestod av ett tunt ljust något grå/brunt lager, snarast infiltrerat, de översta 0,03 m innehållande kolbitar. Ett kolprov togs för vedarts- och ¹⁴C-analys. Därunder var fyllningen mer uppblandad med den naturliga sanden. Den SV-delen, den yngre, 0,5 m bred i profilen och 0,2 m djup, hade i ytan (0,07 m) och ett lager med brun/grå humös matjord, något uppblandat med sand och under detta fanns ett mullblandat sandlager. Anläggningens V del undersöktes till fullo.

A17 Mörkfärgning

Anläggningen var närmast rund i plan med en diameter på 0,5 m. Färgningen bestod av mörkbrun mylla med inslag av sand.

A18 Mörkfärgning

Anläggningen var oregelbunden med en utbredning på 1,2x0,6 m (NÖ-SV). Färgningen var skiftande ljusbrun, röd med inslag av sand och kol.

Figur 8. A20 i profil med läge för kolprov markerat. Foto från NV Joakim Wehlin.

A19 Mörkfärgning

Anläggningen var oval 0,5x0,3 m (NNV-SSÖ) och 0,05 m djup. Fyllningen utgjordes av mörkbrun mylla med inslag av sand. I övrigt påträffades skörbränd sten och tegel. I NNV-SSÖ genomskärning hade anläggningen en plan bottenprofil. Anläggningens Ö del undersöktes till fullo.

A20 Nedgrävning

Anläggningen var oval 0,55x0,25 m (NNÖ-SSV) och 0,35 m djup. Fyllningen var rödaktig sand med inslag av kol. I NNÖ-SSV genomskärning hade anläggningen en plan bottenprofil med sneda kanter (figur 8). Anläggningens NV del undersöktes till fullo. Ett kolprov togs för vedarts- och ¹⁴C-analys.

A21 Mörkfärgning

Anläggningen var närmast rund med en utbredning på 1,4x1 m. Färgningen bestod av mörkbrun mylla med inslag av sand.

Resultat

Vid maskinschaktningen kunde vissa skillnader i markkaraktären noteras. I undersökningsområdets östra del fanns ett ler- eller mjällager direkt under matjorden. Väster om detta fanns naturlig sand omkring 0,35 m under matjorden. Matjordslagret var tjockare och mer luckrad längst västerut och således mot terrasskanten. Det är möjligt att denna del av undersökningsområdet utgjordes av påförda lager som kommit till vid brukandet av terrassen.

Inom undersökningsområdet framkom ett relativt stort antal nedgrävningar och mörkfärgningar. De flesta av dessa utgjordes av distinkta bruna färgningar och innehöll sandblandad matjord. Sannolikt utgör dessa anläggningar olika former av nedgrävningar och avtryck efter större stenar som rensats från området för att underlätta odling. Några anläggningar skiljde sig dock från övriga och har av den anledningen valts ut för analys. A1 var jämn till formen och nästintill rektangulär. Ett kolprov daterar anläggningen till 1522-1650 e.Kr. och bör därför med stor sannolikhet relateras till odling och den gårdsbebyggelse som finns belagd från år 1539. A16 utgjorde egentligen två anläggningar en yngre med matjordsfyllning och en äldre diffusare. Ett kolprov från den äldre delen daterar anläggningen till 547-602 e.Kr. vid ett sigmas sannolikhet. Ett liknande lager fanns i A11. I den östra delen av det avbanade området fanns två anläggningar A19 och A20. Den senare av dessa bestod av rödaktig flammig sand och hade tydligt sneda kanter i profil. Liknande rödaktiga flammiga

Anl. nr	Kontext	Art	Till ¹⁴ C-analys	Daterat
A1	Kol i kulturlager	Björk	Egenålder max 50 år	x
A16	Kol i kulturlager	Tall	Egenålder max 100 år	x
A20	Kol i kulturlager	Tall	Egenålder max 25 år	x

Figur 9. Tabell över resultaten av vedartsanalysen.

sand fanns också fläckvis i A18 men inte lika markant. Ett kolprov från A20 daterar anläggningen till 6063-5676 f.Kr. vid ett sigmas sannolikhet.

Datering

Kolprover från tre anläggningar har analyserats genom vedarts- och ¹⁴C-analys. Vedartsanalysen visade att kolet kom från björk och tall av varierande egenålder (figur 9). Vedartsanalysen har genomförts av Thomas Bartholin, Scandinavian Dendro Dating, Hamburg, Tyskland.

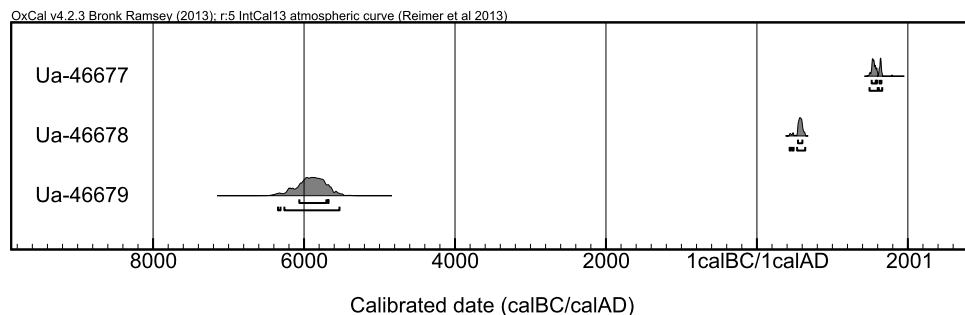
Resultaten från ¹⁴C-dateringen sprider sig från mellanmesolitikum till tidig historisk tid (figur 10).

Tolkning och måluppfyllelse

Berörda område utgörs av en terrasserad åker som hört till den gård som finns belagd från år 1539. Åkern är också utmärkt på storskifteskartan från 1835. På kartan finns större stenar/rösen markerade och det är möjligen avtrycken efter dessa, eller andra stenar, som skapat några av de mörkfärgningar som framkom vid undersökningen. Detta tyder inte minst de påträffade skärvigastenarna på. Dessa stenar var inte eldpåverkade utan är sannolikt flak som fallit av stenen vid frostsprängning och/eller vid borttagandet av stenen. Inga plöjningsspår anträffades i sandlagret vilket skulle ha påvisat brukande av jorden i mer modern tid. Matjorden innehåller dock avfallsrester i form av tegel, slagg och något kritpipe- och keramikfragment som tyder på att jorden anrikats/gödslats under historisk- och modern tid. ¹⁴C-dateringen från A1 stämmer väl överens med nyttjandet av området under tidig historisk tid.

Nedgrävningen A16 är aningen osäker och likaså dess funktion och datering vilken kan härstamma från naturlig skogsbrand eller liknande. Anläggningen

Anl. nr	Kontext	¹⁴ C BP	δ13C‰ VPDB	Kalibrerat 1 σ	Analys-nummer
A1	Kol i kulturlager	292±30	-20,0	1522-1650 e.Kr.	Ua-46677
A16	Kol i kulturlager	1495±30	-22,2	545-603 e.Kr.	Ua-46678
A20	Kol i kulturlager	7001±206	-20,6	6063-5676 f.Kr.	Ua-46670

Figur 10. Tabell och diagram över resultaten av ¹⁴C-analysen. Kalibreringen är gjord i Oxcal 4.2 (Bronk Ramsey 2009) med kalibreringskurvan IntCal13 (Radiocarbon 2013).

skulle kunna ha samband med den järnframställningsplats med förhistorisk karaktär som finns hundratalet meter söder om exploateringsområdet.

Berörda område ligger i ett strandnära västligt läge vid sjön Runn och utgör därför en lämplig lokal för en stenåldersboplats. Något söder om undersökningsområdet har man också påträffat en pilspets i vit skiffer. Dateringen av kolet i A20 till mellanmesolitisk tid är därför inte osannolik och skulle kunna relateras till de första människornas ankomst till Runnområdet. Dock gjordes inga övriga fynd i form av exempelvis avslag eller stenverktyg som skulle kunna bekräfta ett sådant antagande. Anläggningens karaktär liknar en handfull av de undersökta och relativt fyndtomma anläggningarna vid Limsjöboplatsen i Leksand, RAÄ 405 (DM projekt 1512).

Sammanfattning

Vid besiktning av Länsstyrelsen i maj 2013 har en sedan tidigare ej känd fornlämning upptäckts på fastigheten Nynäs 14:12 i Vika socken. Lokalen ligger endast femtioalet meter från en gårdstomt belagd historiskt till minst 1500-tal.

Under perioden 7–8 maj genomförde arkeologer vid Dalarnas museum en arkeologisk slutundersökning av lokalen. Sammanlagt banades en yta om 483 m² av med grävmaskin och 21 anläggningar dokumenterades. Syftet var att utröna fornlämningens omfång och art.

Undersökningsområdet ligger på en terrasserad åker som avgränsas i väster av en terrasskant av upplagda stenar. Marken utgörs av ett >0,35 m tjockt matjordslager innehållande avfallsrester i form av tegel, slagg och något kritpipe- och keramikfragment. Närmast terrasskanten var marken mer luckrad. Tre anläggningar skiljde sig från övriga och valdes därför ut för analys. Resultaten sprider sig från mellanmesolitikum till tidig historisk tid och inga fynd gjordes som kan användas för att tolka anläggningarna. A1 har daterats till samma period som gårdens äldsta kända skriftliga belegg och kan sannolikt relateras till detta. A20 har fått den äldsta dateringen och kan möjligen härledas till de första människornas ankomst till området under äldsta stenålder.

Referenser

- Bronk Ramsey, C (2009) Bayesian analysis of radiocarbon dater. *Radiocarbon* 51(1), s. 337-360.
- Carlsson, E. & Hägerman, B-M. (2012). *Arkeologisk förundersökning Vika Kyrkby av prästgårdens tomt inom bytomt RAÄ 260 i Vika socken, Falu kommun, Dalarna*. Arkeologisk Rapport 2012:2. Dalarnas museum. Falun.
- Lögdqvist, A. (2012). *Arkeologisk undersökning Vika Kyrkby bytomt RAÄ 260 och boplats RAÄ 359 i Vika socken, Falu kommun, Dalarna*. Arkeologisk rapport 2012:6. Dalarnas museum. Falun.
- Lögdqvist, A. (2013). Offrat för lyckan. *Kalejdoskop. Dalarna 2013*. Dalarnas fornminnes- och hembygdsförbund och Dalarnas museum. Falun. s. 12-21.
- Radiocarbon* (2013). IntCal13 Special Issue. Vol. 55(4).
- Sandberg, F. (1990). Vika byar. *Alla tiders landskap Dalarna. Riksintressen för kulturmiljövården i Kopparbergs län. Dalarnas hembygdsbok 1990*. Dalarnas fornminnes- och hembygdsförbund och Dalarnas museum. Falun. s. 68-69.

Arkiv

FMIS, Forsök: www.fmis.raa.se

LMV, Lantmäteriet: www.lantmateriet.se Arkivsök

Lantmäteristyrelsens arkiv: U58-44:1

Lantmäterimyndigheternas arkiv: 20-VIK-113, 20-VIK-260

Tekniska och administrativa uppgifter

Länsstyrelsens diarienummer:	431-3420-2013
Länsstyrelsens beslutsdatum:	2013-05-06
Ekonomiskt kartblad:	13F2i Runn SÖ
Socken:	Vika
Fornlämning, raä nr:	ArbetsID: LSTW1
Fastighet:	Nynäs 14:12
Koordinater, centralt i UO	N 6710204
(SweRef 99 TM):	E 539005
Inmätning:	Manuellt
Vedartsanalys:	Thomas Bartholin, Scandinavian Dendro Dating, Hamburg, Tyskland
¹⁴ C-analys:	Göran Possnert, Ångströmlabora- toriet, Uppsala
Uppdragsgivare:	Länsstyrelsen Dalarna
Utförandetid:	2013-05-07 – 2013-05-08
Total yta:	483 m ²
Fälttid:	32 h
Grävmaskintid:	6 h
DM projektnummer:	1510
DM diarienummer:	62/13
DM fotoaccessionsnummer:	2013/12
Arkeologisk personal:	Eva Carlsson Joakim Wehlin
Fältarbetsledare:	Eva Carlsson
Projektansvarig:	Eva Carlsson

Dokumentationsmaterialet förvaras på Dalarnas museum. Inga fynd tillva-
ratogs.

Foton (reg. i Sofie):	29
Planer:	1
Profiler:	2

Figurförteckning

Figur 1. Utdrag ur fastighetskartan med undersökningsområdet (UO) markerat med en röd cirkel. Skala 1:20 000.

Figur 2. Utdrag ur fastighetskartan med utstakad plats för huskroppen, avbanat område samt dokumenterade anläggningar. Skala 1:600.

Figur 3. Den geometriska karta från år 1726 (LMV U58-44:1) har rektifierats mot fastighetskartan. Aktuellt område för exploatering är markerat med grönt. Skala 1:5000

Figur 4. Storskifteskartan från år 1835 (LMV 20-VIK-113) har rektifierats mot fastighetskartan. Aktuellt område för exploatering är markerat i gult och terrasskanten i grönt. Skala 1:1000.

Figur 5. Undersökningsområdet med anläggningar och markering för tänkt byggnad. Skala 1:250.

Figur 6. Östra delen av A1 med profil. Foto från VSV Joakim Wehlin.

Figur 7. A16 i plan. Kolprovet togs i vänstra delen. Foto Joakim Wehlin.

Figur 8. A20 i profil med läge för kolprov markerat. Foto från NV Joakim Wehlin.

Figur 9. Tabell över resultaten av vedartsanalysen.

Figur 10. Tabell och diagram över resultaten av ¹⁴C-analysen. Kalibreringen är gjord i Oxcal 4.2 (Bronk Ramsey 2009) med kalibreringskurvan IntCal13 (Radiocarbon 2013).

Dalarnas museum

Postadress

Box 22, 791 21 Falun

Besöksadress

Stigaregatan 2-4, Falun

Tel 023-76 55 00

info@dalarnasmuseum.se

www.dalarnasmuseum.se